

Orde van de dienst van 23 september 2018 in de Gastkerk te Zuidhorn

Voorganger: ds. J.C. Overeem

-0-0-0-0-0-

Welkom en mededelingen *door de ouderling van dienst*

Aansteken van de Tafelkaarsen *door het "Kind van de Zondag"*

Dienst van de Voorbereiding

Gemeente gaat staan

Intochtslied: *Heer, het licht van uw liefde schittert*

Lied 289

Stil gebed

Bemoediging en Groet

Voorganger: Onze hulp is in de Naam van de Heer.
Gemeente: DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT.
Voorganger: die trouw houdt tot in eeuwigheid
Gemeente: EN NIET LOSLAAT WAT ZIJN HAND BEGON.
Voorganger: Genade zij u en vrede
van God, onze Vader
en van Jezus Christus, onze Heer!
Gemeente: AMEN

Gemeente gaat zitten

Kyrie en Gloria: *Om de mensen en de dieren*

Lied 299j

Bijbellied: *Zonne en maan*

Lied 303

Gebed bij de opening van de bijbel

Schriftlezing: *Ruth 1*

In de tijd dat de rechters het volk leidden, brak er een hongersnood uit in het land. Een man trok daarom met zijn vrouw en zijn twee zonen weg uit Betlehem in Juda, om een tijdlang in de vlakte van Moab te gaan

wonen. De naam van de man was Elimelech, die van zijn vrouw Noömi, en zijn twee zonen heetten Machlon en Kiljon; het waren Efratiëten uit Betlehem in Juda. Toen ze in Moab waren aangekomen, bleven ze daar als vreemdeling wonen. Na enige tijd stierf Elimelech, de man van Noömi, en zij bleef achter met haar twee zonen. Zij trouwden allebei met een Moabitische vrouw. De naam van de ene was Orpa, die van de andere was Ruth. Nadat ze daar ongeveer tien jaar gewoond hadden, stierven ook Machlon en Kiljon, en de vrouw bleef alleen achter, zonder haar twee zonen en zonder haar man.

Toen Noömi hoorde, daar in Moab, dat de HEER zich het lot van zijn volk had aangetrokken en dat het weer te eten had, maakte ze zich samen met haar twee schoondochters gereed om Moab te verlaten en terug te keren. Samen met hen verliet ze de plaats waar ze gewoond had. Maar toen ze eenmaal op de terugweg waren naar Juda, zei Noömi: ‘Gaan jullie nu maar allebei terug naar het huis van je moeder. Moge de HEER zo goed voor jullie zijn als jullie voor mij en mijn gestorven zonen zijn geweest. Moge hij ervoor zorgen dat jullie allebei geborgenheid vinden in het huis van een man,’ en ze kuste hen. Toen barstten zij in tranen uit en zeiden: ‘Maar we willen met u terugkeren naar uw volk!’ ‘Ga terug, mijn dochters,’ zei Noömi, ‘waarom zouden jullie met mij meegaan? Kan ik soms nog zonen krijgen die jullie mannen kunnen worden? Ga toch terug, want ik ben te oud voor een man. Zelfs al zou ik nog hoop koesteren, zelfs al sliep ik vannacht nog met een man en al bracht ik nog zonen ter wereld – zouden jullie dan wachten tot ze groot zijn en je ervan laten weerhouden met een andere man te trouwen? Nee, mijn dochters, mijn lot is te bitter voor jullie; de HEER heeft zich tegen mij gekeerd.’ Opnieuw begonnen zij te huilen. Orpa kuste haar schoonmoeder vaarwel, maar Ruth week niet van haar zijde. ‘Kijk, je schoonzuster gaat terug naar haar volk en haar god,’ zei Noömi, ‘ga haar toch achterna!’ Maar Ruth antwoordde: ‘Vraag me toch niet langer u te verlaten en terug te gaan, weg van u. Waar u gaat, zal ik gaan, waar u slaapt, zal ik slapen; uw volk is mijn volk en uw God is mijn God. Waar u sterft, zal ook ik sterven, en daar zal ik begraven worden. De HEER is mijn getuige: alleen de dood zal mij van u scheiden!’ Noömi zag dat Ruth vastbesloten was om met haar mee te gaan en drong niet langer aan. Zo gingen zij samen verder, tot in Betlehem.

Hun aankomst in Betlehem baarde veel opzien. Overal in de stad riepen de vrouwen: ‘Dat is toch Noömi?’ Maar ze zei tegen hen: ‘Noem me niet Noömi, noem me Mara, want de Ontzagwekkende heeft mijn lot zeer bitter gemaakt. Toen ik hier wegging had ik alles, maar de HEER heeft mij met lege handen laten terugkomen. Waarom mij nog Noömi noemen, nu de HEER zich tegen mij heeft gekeerd, nu de Ontzagwekkende me kwaad heeft gedaan?’ Zo kwamen ze samen terug uit Moab, Noömi en haar schoondochter Ruth, de Moabitische. Ze kwamen in Betlehem aan bij het begin van de gersteoogst.

Zingen: *vindt mijn hart geen woorden meer*

Lied 77: 2 en 3

Verkondiging

Muzikaal intermezzo

Zingen: *Wonen overal nergens thuis*

Lied 419

Dankgebed en voorbeden, Onze vader

Slotlied: *Laat de woorden*

Lied 422

Zegen en Amenlied: *Vervuld van uw zegen gaan wij onze wegen*

Lied 425

